

PŘÍBĚH

povídka

se sněhový panáček měl čile k světu. Nelenošil. Ve své mrazivé garsonce poctivě cvičil a posiloval.

S ním sílil a posiloval i venkovní mráz. Když to zjistil svatý Petr, nechtěl být za skrblika, co šetří sněhem. Na zem vysypal hned několik pořádných pytlů. Sněhulák už mohl směle vykročit do sněhové nadílky. Vykročil a nešel sám. Protože chtěl Laděnce, mamince a tatínkovi oplatit jejich péči, vzal sebou ven všechny starosti. Postavil se před venkovní dveře, místo klobouku si nasadil fešácký hrnec – slušelo mu to – a ostošest zvonil rampouchy. Však na něj taky všichni začali volat „Zvonimíre“. Jenom tatínek, když vyhazoval sníh před vchodem, mu po chlapsku říkával „Mirku“.

Zimu vystřídalo jaro a Zvonimír roztál. S ním roztály i starosti. Bylo po kýchaní, kašlání a smrkání. Uzdravená Laděnka už nepotřebovala žádné kapesníčky, dokonce ani ty s Hello Kitty. Běhala po zahradě, kopala do mičudy, skákala přes švihadlo a prozpěvovala si o tom, že jaro dělá pokusy, vystrkuje krokusy... To víte, ladilo jí to. Vždyť se jmenovala Laděnka.

A Zvonimír? Nebojte, v zimě přijde zase. Poznáte ho snadno. Bude zvonit rampouchy.

MÍRNÁ ZIMA

Toho roku byla zima slabá, neduživá. Dokonce ani Martin nepřijel na bílém koni, ale věřte nebo ne, jenom na koloběžce.

V takovém nanicovatém počasí si náramně libovaly protivné bacily. Šup a zatahaly za vlasy Toníka, hop a zákeřně skočily na Madlu. Nevyhnuly se ani sousedovic Laděnce. Uvelebily se v jejím nose a krku. Holčička začala být, stejně jako paní Zima, slabá a neduživá. Bez přestání kýchala, kašlala a smrkala.

Jednoho sobotního rána pošimralo Laděnku sluníčko. Dlouhým zlatým paprskem ukázalo na plácek za domkem: „Hele!“. Na Laděnku se smála malá sněhová závěj, podobná cukrové vatě z pouti. Mňam.

Aby měla nemocná dcerka radost, tatínek jí z té bílé načechrané nádhery uplácal sněhuláka. Vlastně... sněhuláčka. Kašlající děvčátko však ven za sněhuláčkem nemohlo. Co teď? Maminka, tak, jak to u maminek bývá zvykem, dostala prima nápad. Když nemůže Laděnka za sněhovým panáčkem, přijde sněhulák za ní. A hodná maminka připravila sněhuláčkovi v mrazáku byteček, velký asi jako tátova dlaň. To bylo něco!

Radost však netrvala dlouho. Od dcerky se nakazil tatínek. Kýchal, kašlal a smrkal, až z toho byla maminka všecka ustaraná. Zvědavá Laděnka sem tam jukla do mrazáku a viděla, jak

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 20. 1. 2021

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

362

SIHÁČEK

leden 2021

CO SE STALO

Jak to zvládáme

6. 1. — Měla proběhnout první schůzka v novém roce. Bohužel jsme svázáni opatřeními, která mají zabránit nekontrolovanému šíření nového typu chřipkového viru. říkáme mu čínský, protože se poprvé objevil a začal šířit právě ze země středu.

Nezbylo nám tedy nic jiného, abychom se vrátili k organizování úkolů pro dlouhodobou hru.

První úkol odkázal na prak, který jsme našli během úkolu č. II, Nad střelnici se objevily „hnízda“. Postavily je straky a tak ten, komu se podařilo hnízdo sestřelit, získal svítící tyčinku. Nesměl ji však spouštět, protože se bude při plnění některého z dalších úkolů hodit...

Jediný, kdo se na zahradu vydal a hnízdo sestřelil byl Seba. Další úkoly, vázání zkracovačkové čtverky a focení sněhuláčka, plnili ještě Tete a Matýsek. Vyšlo také první letošní číslo oddílového časopisu.

13. 1. — byl čas pro druhou schůzku. Tentokrát zabrala příprava poněkud více času. Na

Židli, která se jmenuje Agáta, jak jsme během plnění tohoto úkolu zjistili, se objevil „rozhovor“, který nás seznámil s jejími přítelkyněmi, byly to samozřejmě také židle. Protože hradní pán židle rozehnal a jejich vůdkyni Karmelu uvěznil, přestěhovaly se na lesní palouk a nyní se tady všude kolem pohybují.

Cílem bylo všechny židle na zahradě najít a splnit úkol, k jehož řešení měly židle společně pomoci.

tak mám konečně nasněžilo

Dračí historie

V novém roce jsme se na schůzce ještě nesešli, přesto jste si mohli vyzkoušet úkoly, které byly spojeny se dvěma úkoly. První úkol spočíval v sestřelování „hnízda“ prakem.

Druhý úkol nám pomohl proniknout do historie židlí...

NĚCO NA BEDNU...

Nazdar luštitelé. Dnes jsem pro vás připravil klasickou šifru. Jako obvykle, vylušťte a odpovězte na otázku, která je obsažena.

-----/..-//...//..-//---//..-//..-//...//---//..-//
 ...//...-//...//..-//...-//...-//...-//...-//...-//...-//
 ---//...//...-//...-//...-//...-//...-//...-//...-//

řešení pošlete na oddílovou adresu: sihasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: »motýlů je na obrázku 16 «

K doutníku a praku jsem v hradní kuchyni získal skřetí vousy, výborně sajou, určitě se budou hodit. Při toulkách jsem, kousek před mostem, narazil na hnízda. Určitě je v nich něco schované. Ted' mi přijde vhod prak, co jsem našel. Hnízda visí ve shlucích, není možné, abych jedno z nich netrefil. Vypadá to, že si je vybufovaly straky a to jsem pěkní loupežníci. Určitě si něco schovaly. No, jen si musím najít vhodnou municu, ne moc velké kamínky, ale musí mít nějaké hrany nebo výstupky, pak se dílo povede!

Už se po tom našem kraji potulují pěkně dlouho a pořád, ne a ne najít tu správnou cestu. Ten dračí poklad musí být v nějaké jeskyni. Kdo mi jako první poradil? ŽIDLE! To je ono, podle toho, jak vypadá, je v kraji už hodně dlouho.

Navíc stojí na palouku docela sama, zajdu ji pozdravit. Musím se o židlích dozvědět něco víc. Přece jenom si bude pamatovat ledacos. Zkusím si poslechnout, na co všechno si vzpomene, třeba mi poradí i tentokrát a bude to správná cesta kam se vydat. Něco mi říká, že v kraji určitě nebude jediná, třeba budou něco vědět i její známé.

LETEM SVĚTEM

NA NAŠEM LETOŠNÍM PRVNÍM VÝŠLAPU JSME SE OBČERSTVILI I U NEOBVYKLÉ STAVBY, KTERÁ SE V ROCE 2012 STALA OZDOBOU SLEZSKÉ ČÁSTI BESKYD

Zvonička Sv. Isidora z Madridu
 Svatý Isidor z Madridu je ochráncem manželů, dětí a zemědělců.

Ke zvoničce se dostanete, když vystoupáte od chaty Hrádek několik stovek metrů výše. Je to neobvyklá stavba, která však do zdejší krajiny pěkně zapadá.

Ve zvoničce najdete dva zvony. Větší odbíjí každou hodinu. My jsme byli u zvoničky deset minut po jedenácté a neobčerstvovali se déle než dvacet minut, a tak jsme zvon neslyšeli. Menší je umístěn v krásné dřevěné bustě symbolizující patrona zvoničky.

Život Svatého Isidora z Madridu byl plný zázraků a náhlých uzdravení. A proto není divu, že na kameni u zvoničky je vzkaz pro všechny návštěvníky: „Kdo jednou zazvoní, bude žít spokojeně až do smrti.“

Kolem zvoničky je uloženo i dvanáct kamenů s vytesaným symbolem. Je to

větší ze zvonů

z tohoto místa umocňuje nádherný výhled do okolí. Na tomto místě je důležité, aby se člověk zastavil, zklidnil a načerpal energii.

socha uvnitř zvoničky

LEDEN BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	6.1.	s360	13.1.	s361	kronečka	celk
1.	Seba	8	3	8	3	-	22
2.	Tete	4	-	-	-	-	18
3.	Matýšek	3	-	-	-	-	12
4.	Veverka	-	-	-	-	-	20
5.	Danka	-	-	-	-	-	15
6.	Kája ml	-	-	-	-	-	-
7.	Patrik	-	-	-	-	-	-
8.	Kája	-	-	-	-	-	-
9.	Ríša	-	-	-	-	-	-
10.	Matyáš	-	-	-	-	-	-
11.	Paťa	-	-	-	-	-	-
12.	Viki	-	-	-	-	-	-
13.	Kiki	-	-	-	-	-	-
14.	Olča	-	-	-	-	-	-
15.	Matouš	-	-	-	-	-	-